

og dygtig Mand, og der er saa Mulighed for, at der kan komme noget ud af Sagen.

Det sidste Ændringsforslag, Nr. 54, som er stillet af Ministeren og tiltraadt af Udvalget, gaar ud paa en Bevilling af 10,000 Kr. som første Del af en 3-aarig Bevilling til Afholdelse af en international Mælkeriudstilling i København i 1917. Jeg anser det for absolut nødvendigt, at en saadan Bevilling gives, og at den gives allerede nu, idet der jo er store Forarbejder at foretage til Afholdelsen af en saadan Udstilling.

Under Nr. 90 i Betænkningen findes et lille Ændringsforslag, som ikke er optaget i Listen. Det angaar en Ændring i Anmærkningerne, idet det gaar ud paa, at i disse rettes „hvert 3die Aar“ til „hvert 4de Aar“. Talen er her om et Lønnings-tillæg til Landbohøjskolens Undergartner. Hans Løn er 1,600 Kr., og det var foreslaaet, at han skulde have et Tillæg af 200 Kr. hvert 3die Aar, hvilket nu foreslaas ændret til 200 Kr. hvert 4de Aar. I Skrivelsen fra Ministeriet er der for Resten indløbet en Fejl, idet der staar 300 Kr.; det skal, som sagt, være 200 Kr.

Jeg skal herefter ganske kort omtale de Forbehold, som Finansudvalget har taget paa Landbrugsministeriets Budget. Under § 1 er der taget to Forbehold. Det første nævnes i Betænkningen under Nr. 8 og angaar Opførelsen af Bygninger ved Rødebækshus i Silkeborg Distrikt og ved Vester Palsgaard i Palsgaard Distrikt. Med Hensyn til Rødebækshus gaar Forslaget ud paa, at der ved Skovfogedstedet bygges en ny Staldbygning og en Ladebygning. Disse to Udhuse er beregnede at skulle koste 9,500 Kr. Nu er Bygningerne ved et Skovfogedsted jo kun smaa; de er kun af Størrelse som de tilsvarende Bygninger ved en lille Bondegaard, og den nævnte Sum synes derfor uforholdsmæssig høj. Det samme gælder Vester Palsgaard. Der skal man ikke en Gang bygge en hel Bygning, der skal blot Staldbygningen ombygges og en Tilbygning opføres. Disse Arbejder er beregnede at skulle koste 6,000 Kr., hvilket ogsaa maa siges at være urimelig dyrt. Vi ved alle, at det offentlige altid bygger dyrt, og Staten er vel nok den, der bygger allerdyrest; jeg ved ogsaa meget godt, at det ikke er helt let at faa dette Forhold ændret, men der kunde sikkert gøres en hel Del, dersom man virkelig havde Øjet aabent derfor. Jeg skal anføre et Forhold, der forekommer mig at være ganske urimeligt.

Ser man paa de Tilbud og Kon-

trakter, der foreligger angaaende Opførelsen af nye Bygninger, særlig i Statens Skove, baade ved Skovfoged- og Skovridersteder og ved de mindre Skovløbersteder, finder man, at Træet altid skal leveres fra et Tømmerlager, altsaa som Regel er indført svensk Træ, der selvfølgelig staar i forholdsvis høj Pris. Naar vi Landmænd bygger — saaledes er det i hvert Fald i Jylland —, falder det os aldrig ind, navnlig ikke, naar vi bygger Udhuse, at gaa til et Tømmerlager for at købe Træ, nej, vi køber Træ fra Statens eller private Skove, enten paa Roden eller hugget, og saa bruger vi det runde Træ til Bjælker, Spær og Hanebaand, hvortil det er solidt og godt, ja, vi bruger det endogsaa til Spær og Hanebaand i vore Stuehuse. Dette Træ er fuldt saa godt, og det er billigere end det indførte. Jeg vil meget henstille til den højtærede Minister at tage dette Forhold under Overvejelse og tillige undersøge, om det ikke var muligt, at vi til tredie Behandling for de to her nævnte Byggeforetager kunde faa et noget billigere Overslag.

Det andet Forbehold findes omtalt i Betænkningen under Nr. 11 og angaar Renter og Amortisation af Udgifterne ved Opførelse af en Pavillon ved Kirsten Pils Kilde i Dyrehaven. Der skal nu opføres en ny tidssvarende Pavillon, som er beregnet at skulle koste 20,000 Kr. Til Gengæld skal Forpagteren i Stedet for den nugældende Afgift af 1,800 Kr. svare en aarlig Afgift af 2,700 Kr. samt forrente Byggesummen med 4 pCt., saaledes at hans samlede Afgift bliver 3,500 Kr. Vi mener i Finansudvalget, at det vilde være heldigt og rigtigt, om Byggesummen ogsaa blev afdraget, og finder derfor, at de 4 pCt. passende kunde forhøjes til 4¹/₂.

Under § 13 er der kun taget eet Forbehold — det findes nævnt under Nr. 94 —, som angaar Understøttelse til Selskabet „Hedebruget“. Jeg skal her slet ikke komme ind paa dette Spørgsmaal, navnlig af den Grund, at Udvalget ønsker det yderligere undersøgt og overvejet til tredie Behandling.

Derimod skal jeg med nogle faa Ord omtale nogle af de Samraad, som er afholdte vedrørende Landbrugsministeriets Budget. Det første findes nævnt under Nr. 2 i Betænkningen og angaar Domænekirkernes Overgang til selvejende Kirker. Staten ejer i alt ikke mindre end 14 Kirker, og vi ved jo, at til Kirkerne hører der ikke saa faa Indtægter, navnlig Tien-

der; man skulde derfor tro, at Staten her